

nr. 1093/2010³ op 9 januari 2019 een rapport gepubliceerd, waarin ze de bevindingen van haar onderzoek naar crypto-assets in 2018 uiteenzet, advies geeft aan de Europese Commissie en aangeeft welke verdere stappen ze zelf zal ondernemen in 2019.

Het rapport betreft uitsluitend activiteiten met betrekking tot crypto-assets. Volgens de EBA zelf zijn dit een type particuliere investering die in hoofdzaak stoelt op cryptografie en “gedeelsgrootboektechnologie” als onderdeel van hun gepercipieerde of inherente waarde die o.a. betalingstokens, investeringstokens en gebruikstokens omvatten.

Het rapport werd o.a. opgesteld omdat, gelet op de snelle toename van soorten crypto-assets en de doeleinden waarvoor deze kunnen worden gebruikt, zich vragen stellen over de toepasselijkheid en geschiktheid van het huidige regelgevend kader, inzonderheid wanneer rekening wordt gehouden met de risico's voor consumenten (bv. in gevolge de ontstentenis van gepaste kennisgevingen inzake de risico's verbonden met crypto-assets), de marktintegriteit (bv. de integriteit van de prijsvorming) en het potentiële gebruik van crypto-assets bij witwasactiviteiten.

In het licht hiervan formuleert de EBA in het rapport haar bevindingen m.b.t. de volgende vragen:

- de toepasselijkheid van Richtlijn 2009/110/EG (hierna “PSD2”)⁴ op crypto-assets en de problemen die rijzen met betrekking tot aanbieders van bewaarportemonnees voor crypto-assets en handelsplatformen voor crypto-assets;
- de aanbevelingen geformuleerd door de Financiële-actiegroep (FATF) om het risico op witwassen en de financiering van terrorisme via specifieke activiteiten in virtuele activa te beperken; en
- de mate waarin kredietinstellingen, beleggingsondernemingen, betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld zich inlaten met activiteiten in crypto-assets, alsmede de regulatoire en toezichthoudende implicaties hiervan.

In het kader van de vraag naar de toepasselijkheid van EMD2 en PSD2 op crypto-assets, onderzoekt de EBA in het rapport of crypto-assets kunnen kwalificeren als (i) elektronisch geld in de zin van artikel 2.2 EMD2 en/of (ii) geldmiddelen in de zin van artikel 4.25 PSD2.

³. Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van besluit nr. 2009/78/EG van de Commissie (*Pb. L.* van 15 december 2010, afl. 331, 12).

⁴. Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, *Pb. L.* van 10 oktober 2009, afl. 267, 7.

De EBA onderstreept dienaangaande vooreerst dat de analyse, gelet op de verschillende kenmerken die crypto-assets kunnen vertonen, geval per geval moet worden gemaakt. Aldus sluit de EBA niet uit dat een crypto-asset alle kenmerken van elektronisch geld kan vertonen – d.i. het geval wanneer de crypto-asset elektronisch wordt bewaard, monetaire waarde heeft, een vordering op de uitgever vertegenwoordigt, wordt uitgegeven in ruil voor ontvangen geld en met het doel om betalingstransacties te verrichten en wordt aanvaard door andere personen dan de uitgever – zodat voor het voeren van bepaalde activiteiten m.b.t. deze crypto-assets een vergunning als instelling voor elektronisch geld zal vereist zijn en PSD2 toepassing zal vinden op met de crypto-assets verband houdende betalingsdiensten.

De EBA oordeelt zelf evenwel dat activiteiten in crypto-assets doorgaans buiten het toepassingsgebied van het Europees financieel recht vallen (EMD2, PSD2, richtlijn 2014/65/EU⁵ (MiFID II)), met het gevolg dat, inzonderheid voor wat betreft het aanbieden van transacties en bewaarportemonnees, (i) consumenten onvoldoende bescherming genieten en (ii) de aanpak divergeert binnen de EU vermits lidstaten zelf regelgevend beginnen op te treden.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT / DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haexen Frank Hoogendijk*⁶

Wetgeving/Législation

Koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*

VENNOOTSCHAPPEN EN VERENIGINGEN

Nieuw Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen – Uitvoering – KB/WVV

SOCIÉTÉS ET ASSOCIATIONS

Nouveau Code des sociétés et associations – Exécution – AR/CSA

Het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (“WVV”) is in werking getreden op 1 mei 2019. Vanaf die datum is het WVV van toepassing op nieuwe rechtspersonen. Behoudens enkele specifieke bepalingen die onmiddellijk van toepassing zijn, is het WVV voor bestaande rechtspersonen van toepassing vanaf

⁵. Richtlijn nr. 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van richtlijn nr. 2002/92/EG en richtlijn nr. 2011/61/EU (*Pb. L.* van 12 juni 2014, afl. 173, 349).

⁶. Advocaten te Brussel.

1 januari 2020, tenzij zij hebben beslist zich aan het wetboek te onderwerpen vóór die datum.

Op 30 april 2019 werd het koninklijk besluit van 29 april 2019 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen ("KB/WVV") gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*. Het KB/WVV vormt het sluitstuk van de hervorming van het vennootschaps- en verenigingsrecht.

Het KB/WVV bestaat uit negen boeken namelijk "Oprichting en formaliteiten inzake openbaarmaking", "Consignatieprocedure en bestemming van de activa bij gerechtelijke ontbinding", "Jaarrekening, geconsolideerde jaarrekening en formaliteiten inzake de openbaarmaking", "Voorzacht aan de ondernemingsraden van kandidaten voor de opdracht van commissaris of van bedrijfsrevisor", "De sociale balans", "Het verslag van betalingen aan overheden", "De besloten vennootschap, de coöperatieve vennootschap en de naamloze vennootschap", "De genoteerde besloten vennootschap in de zin van artikel 1:11 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen en de naamloze vennootschap" en finaal het boek "Diverse bepalingen". Het KB/WVV omvat ook de modellen voor het opstellen van de jaarrekening (volledig, verkort, micro).

Dit KB/WVV volgt dezelfde overgangsregeling als de wet van 23 maart 2019 tot invoering van het WVV. In het verslag aan de Koning bij het KB/WVV wordt verduidelijkt dat dit tot gevolg heeft dat het KB/WVV op nieuwe rechtspersonen van toepassing is vanaf 1 mei 2019. Het KB/WVV dient bij bestaande vennootschappen te worden toegepast voor de jaarrekeningen die betrekking hebben op de boekjaren met een afsluitingsdatum vanaf 1 januari 2020, tenzij de betrokken vennootschap vóór die datum reeds vrijwillig haar statuten heeft aangepast aan het nieuwe WVV. De afsluitingsdatum van het boekjaar is in deze aldus bepalend.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE / DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Julie Kever⁷

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour de justice de l'Union européenne 6 mars 2019

BMB/EUIPO

Affaire: C-693/17P

DROITS INTELLECTUELS

Dessin ou modèle – Annulation

INTELLECTUELE RECHTEN

Tekening of model – Nietigverklaring

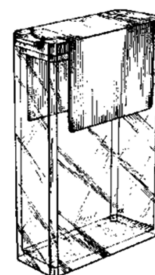
⁷ Avocat à Bruxelles.

L'arrêt de la Cour de justice du 6 mars 2019 (C.J.U.E., 6 mars 2019, C-693/17P, *BMB / EUIPO*) rejette le pourvoi formé contre l'arrêt du Tribunal de l'Union européenne du 3 octobre 2017 (T.U.E., 3 octobre 2017, *BMB / EUIPO*) et dans lequel le Tribunal rappelait l'intrication entre le droit des dessins et modèles et le droit des marques.

Le modèle litigieux avait été enregistré par BMB, le 5 novembre 2007, pour des drageoirs et récipients. Il était représenté comme suit:

Ferrero avait introduit, le 11 juillet 2011, une action en annulation de ce modèle, invoquant notamment son enregistrement international du 12 mars 1974 de la marque tridimensionnelle représentée ci-dessous:

L'enregistrement couvre, notamment, la France et est déposé pour des sucreries.

L'action en annulation était introduite sur la base de l'article 25, 1., sous e), du règlement n° 6/2002 sur les dessins et modèles communautaires, lequel prévoit qu'un modèle (ou dessin) peut être déclaré nul s'il « *est fait usage d'un signe distinctif dans un dessin ou modèle ultérieur et que le droit communautaire ou la législation de l'Etat membre concerné régissant ce signe confère au titulaire du signe le droit d'interdire cette utilisation* ».

La marque tridimensionnelle antérieure étant invoquée comme motif d'annulation du modèle, c'est sur la base des critères fixés par la législation en matière de marques (et non en matière de dessins et modèles) que fut appréciée la validité de ce dessin et modèle postérieur. En l'espèce, le Tribunal de l'UE et, avant lui, l'EUIPO, ont fait application des dispositions de la loi française qui transposaient la directive rapprochant les législations des Etats membres sur les marques.

Le Tribunal de l'UE suit dans son raisonnement (con-